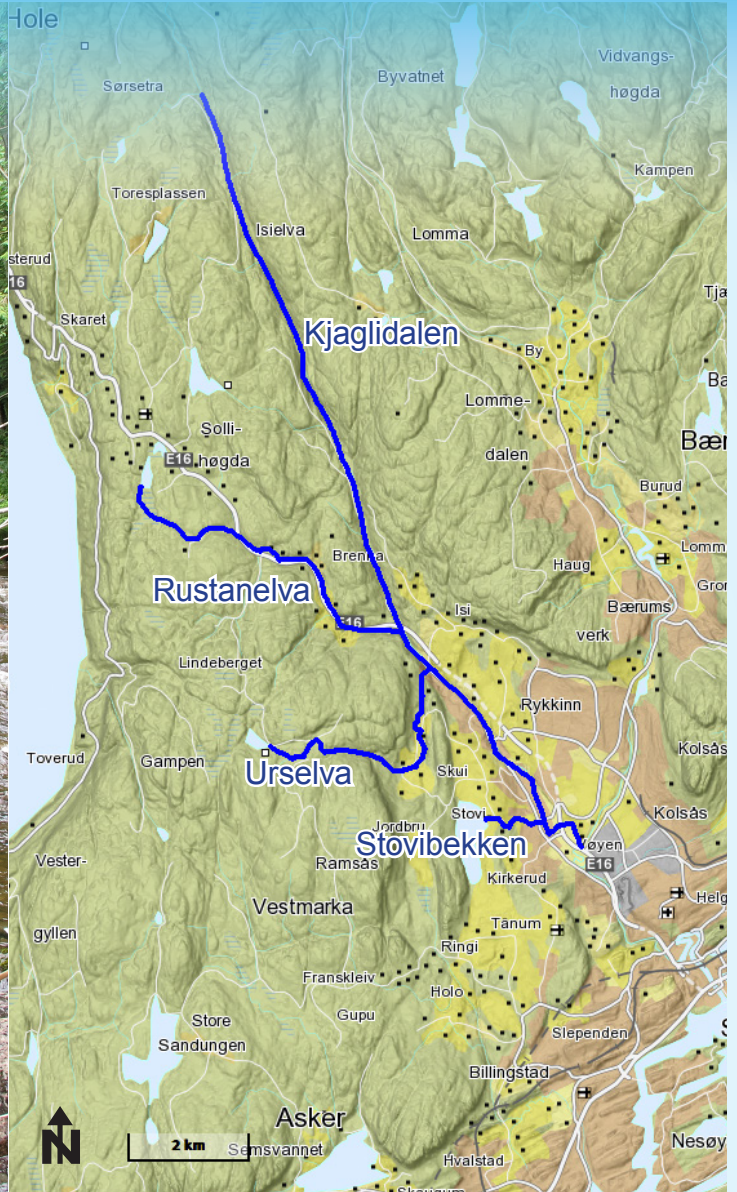

Isielva

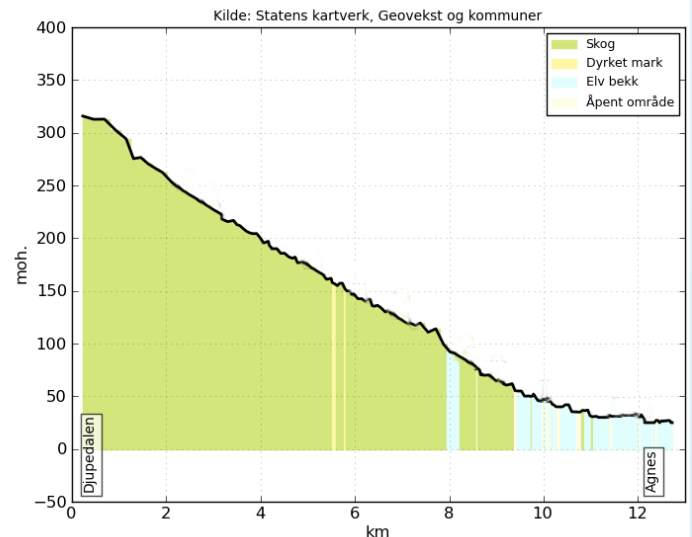
Lengde: 21,3 km

Nedbørsfelt: 69,7 km²

Gj.snittlig vannføring: 1,38 m³/s

Isielva starter med samløpet av Auretjernsbekken og Djupedalsbekken, og renner Djupedalene i Hole og Kjaglidalen i Bærum. Ved Vøyenenga møter den Lomma og blir til Sandvikselva som renner ut i Oslofjorden ved Sandvika. Disse elvene tilhører Sandviksvassdraget. Nedre del av Isielva er lakseførende.

Isielva har et rett elveløp med jevnt fall ned til nedre del, der den kommer over i ei tidligere elveslette på Vøyenenga. Elva får tilsig fra Stovibekken som er lagt i rør i nedre del. Nedbørsfeltet er preget av jordbruksområder med noe løvskog. I nedre del er det i dag industriområder, og elveløpet er der endret til et relativt rett elveløp i det noen meandere er blitt borte. Langs Isielva går E16.

Kjaglidalen

Kjaglidalen er en trang, nord-sørlig dal i Bærumsmarka som drenerer Isielva. Det 1852 dekar store området ble vernet som naturreservat den 16. desember 2005 for sin unike berggrunn, flora og fauna. Dalen har basalt og rombeporfyr tilhørende Oslofeltet, edelløvskog, barskog og sumpskogområder.

Reservatet omfatter en av Oslo-feltets største forkastningsdaler med usedvanlig varierte edelløvskoger i bunnen og delvis i dalsidene, mens det i høyden er granskoger i forskjellig utforming som rår. Berggrunnen er i alt vesentlig forskjellige lavtyper, som her kan studeres i hele sin utvikling. Karplantefloraen er usedvanlig artsrik, med over 300 registrerte arter, hvorav mange er plantegeografisk interessante arter. I den nedre delen forekommer blåveis, hvitveis og gulveis side om side, og den siste har her sin kanskje stør-

Rustanelva

Rustanelva følger E16 østover nesten fra Sollihøgda. Den er en typisk flomelv, som mesteparten av året er mer som en bekk. Den renner ut i Isielva syd for Bjørum sag. Nederst i Rustanelva ligger Nypefossen. Den er så bratt at det ikke går laks eller sjørret opp i Rustanelva. Men elven egner seg godt for oppvekst-

Urselva

Urselva renner fra Svartvann ned Risfjellkastet før den munner ut i Isielva. Rett innenfor gården Persbråtan ser en forklaringen på elvenavnet. Elvefaret og terrenget omkring er fylt opp med stein. Navnet har vært skrevet Ulselva omkring 1900, men det skyldes forveksling r/l som ikke er uvanlig i sammensetning med s. I elva ligger Kastefossen og ved den krysningsstedene Øvre og Nedre vad. Mellom Persbråtan og Nedre vad er

Kulturminner

Se faktaarket om Sandviksvassdraget.

Miljøregistreringer

Elvemiljøet langs Isielva påvirkes av mange faktorer. Spesielt har gammel industri og gamle fyllinger på ulikt vis bidratt negativt til elvemiljøet langs elva. I de siste tiårene er det etablert mange plan- og styringsdokumenter som pålegger tiltakshaver å gjennomføre ulike tiltak mot forurensning og uheldig påvirkning av elvemiljøet (se for eksempel Kommunedelplan for Sandvikselva fra Bjørnegårdsvingen til Bjørnegårdsvingen i faktaarket for Sandvikselva). Både statlige styringsdokumenter og flere lover beskriver føringer som i sin konsekvens skal sikre et bedre vannmiljø. Imidler-

ste forekomst i landet. Forekomsten av ramsløk er den nordligste på Østlandet. Granskogsområdene har delvis blitt liggende som urskog på grunn av sin vanskelige tilgjengelighet, og det er rikelig med døde trær, som gir livsmiljø for sjeldne vedboende sopp og deres følge av vedboende biller. Dalen fortsetter over i Djupedalen landskapsvernområde, helt fram til Krokkleiva.

Nederst i Kjaglidalen lå Bjørum sag. Her ble elven demmet opp da sagbruket ble bygget i 1855. Damkonstruksjonene står fortsatt, men bygningene er snart jevnet med jorden. Det er viktig at dammen vedlikeholdes. Fisk som settes ut i Isielva ovenfor dammen kan ikke komme tilbake til elva for å gyte. Dermed blir dammen et viktig hinder for spredning av laksesykdommer.

område for fisk, og Bærum kommune setter ut yngel i elva og et par av sidebekkene. Etter et par-tre år faller fisken ut i Isielva, og vandrer derfra ut Sandvikselva og Oslofjorden. Fisk som kommer tilbake for å gyte må gjøre dette i Isielva eller en av sidebekkene der forholdene ligger til rette.

det rester etter en vandrevet sag bygd i 1943. Den var i drift i fem år.

Ved Kastefossen måtte bæringene hente vann i 1950-årene. En provisorisk vannledning ble lagt til Ståvivannet der Vestre Bærum vannverk lå den gang.

Elveleiet fra Ursdalen og ned til utløpet er bratt og lite tilgjengelig. På nordsiden er det noen flotte og delvis ikke helt tilgjengelige ravedaler.

tid har ingen av disse tilbakevirkende kraft, men ved nyetableringer langs elven og omregulering av eksisterende eiendommer kan de komme på veie. I 2016 fikk Bærum Elveforum gjennomført en kartlegging av miljømessige avvik i og langs Isielva fra Bjørum sag til Wøyen. Rapporten viser at miljøtilstanden mange steder er dårlig: rør ut i elva, inngrep i kantsonen og manglende kantvegetasjon, henlagte masser og ha-geavfall, containere i byggeforbudsone, søppel og skrot.